

[Henning Rasmussen]

stået – kommer de ansøgninger, der er nødvendige for at få bevillingerne øget med de beløb, som der synes at være en altovervejende stemning i Folketinget for at bevilge, og som Sundhedsstyrelsen med den lille usikkerhed, der ligger i, at materialet endnu ikke er færdigbearbejdet, har givet os megen værdifuld rådgivning om, også i forbindelse med vores diskussion i dag. Jeg tror nok, at ministeren skylder os at være lidt mere udførlig på det punkt, inden debatten slutter.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de mange gode bemærkninger, som man har ledsaget forespørgslen her med, og som jeg tror vil være af værdi også i den fortsatte forståelse i befolkningen af det kæmpeproblem, som vi her står over for.

Jeg er enig med fru Dorte Bennedsen i en række af hendes bemærkninger om og vurderinger af de hovedproblemer, vi står med. Jeg vil kun sige, at med hensyn til oplysningsindsatsen over for ungdomsgrupperne tror jeg, at det at afgrænse det til 13–18-årige er lovlig snævert. Jeg ville mene, at vi burde tage endnu nogle årgange med i den sidste ende af dette forløb, fordi vi trods alt har at gøre med et nok så varieret billede, og den opfattelse, at unge i dag gør deres erfaringer meget tidligt, behøver ikke at gælde alle; derfor tror jeg, man her har brug for et bredere ungdomsbegreb end det, vi så ofte arbejder med.

Jeg har også bemærket – det lå også i nogle af de bemærkninger, jeg gjorde i besvarelsen af forespørgslen – at der ganske klart er en bevægelighed i opfattelsen af stiknarkomanernes særlige problemer og i den forbindelse anvendelsen af metadon i forbindelse med behandling, og jeg vil understrege behandling, for jeg ser ikke anden mulighed, end at en sådan anvendelse af metadon sker i netop den sammenhæng.

Jeg tror også, man kan sige, at dermed får vi en sammenhæng imellem bekæmpelsen af det omfattende narkotikaproblem og det andet store problem, vi nu står over for, nemlig AIDS, som kan være hensigtsmæssig, og jeg er glad for den overvejende forståelse, som jeg kunne spore i debatten her.

En tredje ting, som fru Dorte Bennedsen var inde på, var spørgsmålet om pleje af sy-

ge. Jeg er enig i, at her bliver vi nødt til at gøre os nogle overvejelser med hensyn til, hvordan den pleje mest hensigtsmæssigt kan være.

Der er her ikke alene tale om nogle resourceproblemer, der er også tale om nogle menneskelige problemer med hensyn til, hvordan en sådan pleje vil være rigtigst, og jeg gør opmærksom på, at som billedet foreløbig tegner sig, vil ganske mange af de patienter, vi her taler om, være enlige mænd, som ikke har et hjem i den forstand som støtte og baggrund for den pleje af terminale patienter, som vi ellers ofte vil kunne bygge på.

Det vil sige, at pleje af en syg her forudsætter anvendelse af nogle ressourcer af en anden art og organiseret på en anden måde end den, vi typisk er vant til i forbindelse med terminale patienter. Der ligger her et vældig stort menneskeligt problem.

Der ligger også et vældig stort spørgsmål om, hvordan hjælpsomhed og medmenneskelighed i øvrigt kan komme ind i billedet, og jeg tror, at den indsats, som vi ved forskellige lejligheder i historien har set gjort af frivillig humanitær art, i allerhøjeste grad må påkaldes i forbindelse med de kommende års opgave her.

Fru Grethe Fenger Møller var en del inde på, at vi ved lovlig lidt om resultaterne af oplysning, og det er jo rigtigt. Men vi har nogle indikatorer, og jeg tror, det er vigtigt, at vi prøver at udbygge indikatorerne på en sådan måde, at den grad af viden, vi har om det, kan blive bedre. Jeg tænker f.eks. på, at vi i Danmark har et meget stort bloddonor-korps. Vi har et ganske fornemt resultat af de prøver, som er foretaget af bloddonorerens blod, fordi det er nødvendigt af hensyn til sikring af donorblod over for patienter, men vi har også herigennem en indikator for, om der er en smitte på vej ud i nye befolkningsgrupper.

Foreløbig må jeg sige, at da Folketingets kommunaludvalg var i Holland og vi sammenlignede hollandske tal for donorblod med danske, så vi, at vi foreløbig har en meget tilfredsstillende situation i Danmark, men vi må følge den meget nøje.

En anden indikator er, som flere har været inde på det, udviklingen i kønssygdomme. Der er næppe tvivl om, at denne vil forløbe